

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

4. helmikuuta 2003

B5-0102/2003

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti

Esittäjä(t): Danielle Auroi, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Carlos Bautista Ojeda, Eurig Wyn, Giorgio Celli, Monica Frassoni, Jillian Evans, Camilo Nogueira Román, Bart Staes, Alain Lipietz, Nelly Maes ja Didier Rod

Verts/ALE-ryhmän puolesta

WTO:n maatalouskauppaneuvottelut

Euroopan parlamentin päätöslauselman WTO:n maatalouskauppaneuvotteluista

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2001, 25. lokakuuta 2001 ja 13. joulukuuta 2001 antamansa päätöslauselmat WTO-neuvotteluista,
 - ottaa huomioon 7. marraskuuta 2002 antamansa päätöslauselman Agenda 2000:n väliarvioinnista (B5-0563/2002),
 - ottaa huomioon komission 21. tammikuuta 2003 esittämät lainsäädäntöehdotukset yhteisen maatalouspolitiikan väliarvioinnista (KOM(2003) 6–12, lopullinen),
 - ottaa huomioon WTO:n maatalousneuvotteluissa noudatettavia menettelyjä koskevan EY:n ehdotuksen, jonka yleisten asioiden neuvosto hyväksyi 27. tammikuuta,
- A. katsoo, että maatalous edellyttää erityistä ja varovaista käsittelyä kauppaneuvotteluissa, koska se vaikuttaa kunkin maan ja sen väestön elintarviketurvaan ja koska se liittyy elintarvikkeiden turvallisuuteen sekä luonnonvarojen ja maiseman kestävään käyttöön ja suojeluun,
- B. katsoo, että koska nälkä yhä lisääntyy monin paikoin maailmassa, maataloutta koskevat kauppasopimukset eivät saa millään tavoin heikentää ihmisten oikeutta ruokkia itsensä tai heidän oikeuttaan käyttää maata, vettä, siemeniä ja muita perusluonnonvaroja,
- C. katsoo, että maataloutta koskevissa kauppaneuvotteluissa ei saa painostaa kehitysmaita avaamaan markkinoitaan maataloustuotteiden tuonnille; katsoo, että kehittyneiden maiden on lopetettava vientituet ja muut polkumyynnin muodot, jotka ovat tuhonneet paikallisia ja alueellisia markkinoita ja kotitarveviljelyä monin paikoin maailmassa,
- D. katsoo, että EU:n ja Yhdysvaltojen kansainvälinen kauppapolitiikka on siksi hyvin tärkeä kysymys kehitysmaiden kannalta ja että neuvottelumenettelyjä koskevien ehdotusten tämänhetkisen vaiheen tuloksilla on merkittävä vaikutus EU:n sekä Yhdysvaltojen halukkuuteen neuvotella Dohan "yhtenäisen hankkeen" paketista muilta osin,
- E. katsoo, että EU:n pitäisi lopettaa välittömästi kaikki polkumyynnin muodot; katsoo, että ulkoista suojaa pitäisi rajoittaa edelleen ja että huomioon tulisi tässä yhteydessä ottaa erilaiset komission ehdotuksessa mainitut kauppaan liittymättömät seikat; katsoo, että on päästävä sopimukseen monipuolisen ja monitoimisen maatalouden julkisen tuen selkeästi määritetystä kehyksestä,
- F. katsoo, että EU:n, joka on maataloustuonnin kannalta maailman tärkein alue ja jonka tuonti on etupäässä peräisin kehitysmaista, pitäisi pyrkiä edelleen lisäämään kaikkein köyhimpien kehitysmaiden tuloja antamalla niille apua tuotannon monipuolistamisessa ja tukemalla paikallisesti pitkälle jalostettujen tuotteiden vientiä EU:hun,

1. panee merkille WTO:n maatalousneuvotteluissa noudatettavia menettelyjä koskevan komission ehdotuksen, jonka yleisten asioiden neuvosto hyväksyi;
2. pitää myönteisinä ehdotuksen yleisiä tavoitteita ja etenkin oikeudenmukaisen ja markkinasuuntautuneen järjestelmän perustamista, maaseudun kestävä kehityksen tukemista sekä oikeutta ylläpitää ja tukea sellaista maatalousmallia, jossa otetaan huomioon ympäristönsuojelu, elintarvikkeiden turvallisuus, maaseudun kehitys sekä työllisyys;
3. arvostelee samalla sitä, että EU:ssa useimpien maanviljelijöiden tulot pienenevät nopeasti, koska markkinahinnat eivät kata tuotantokustannuksia, ja samalla pieni jalostuslaitosten ja jälleenmyyjien joukko kerää yhä suuremman osan julkisista varoista; vaatii siksi, että neuvottelupaketissa otetaan huomioon maanviljelijöille suoritettavien maksujen määrittäminen sosiaalisin perustein sekä ympäristöehdon periaate; painottaa tässä yhteydessä erityisesti, että osittain tuotantomääristä riippumaton tukijärjestelmä toimii vain yhdessä erityisen rajoitetun ulkoisen suojelun ja sisämarkkinoiden rajoitetun sääntelyn kanssa;
4. painottaa, että pääsyn helpottaminen EU:n rehu- ja elintarvikemarkkinoille ei automaattisesti merkitse kehitysmaiden ja niiden heikoimmassa asemassa olevien väestönsien tulojen paranemista; viittaa muutamien sellaisten monikansallisten yhtiöiden määräävään markkina-asemaan, jotka harjoittavat esimerkiksi kanojen, sikojen ja katkarapujen teollisuontoista tuotantoa kehitysmaissa ja vievät tuotteet sen jälkeen kehittyneiden maiden markkinoille usein polkuhintaan ympäristöön ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä normeista piittaamatta;
5. korostaa, että yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen sekä käynnissä olevan väliarvioinnin yhteydessä tehdyt päätökset ja etenkin suunniteltu siirtyminen markkinoiden interventioitoimista ja vientituista kohti sijoituksia maaseudun kehitykseen ja korkealaatuiseen tuotantoon on saatava olennaiseksi osaksi Euroopan unionin neuvottelustrategiaa; varoittaa, että ilman maaseudun infrastruktuurin, suoran markkinoinnin ja korkealaatuisen tuotannon julkisen tuen huomattavaa lisäämistä uudistuksella on muitakin kielteisiä vaikutuksia maanviljelijöiden tuloihin ja maaseudun työllisyyteen;
6. kehottaa komissiota vaatimaan kauppaa sivuamattomien kysymysten sisällyttämistä neuvotteluihin, mistä esimerkkeinä mainittakoon työllisyys osana maaseudun kehitystä, ennaltaehkäisevän kuluttajansuojan ja pakollisten merkintöjen tavoitteet, ympäristön ja kansanterveyden suojelu sekä eläinten hyvinvointi; katsoo, että mitään Euroopan markkinoille pääsyä koskevia toimia ei pidä toteuttaa, ellei näiden seikkojen täysipainoisesta huomioonottamisesta maataloutta koskevien menettelyjen yhteydessä sovita;
7. kehottaa komissiota tukemaan kehitysmaita sellaisten erityisten suojasopimusten tekemisessä, jotka koskevat elintarviketuotannon varmuutta, kotitarveviljelyä ja pienen mittakaavan viljelijöiden sekä heidän paikallisten markkinoidensa erityistä tukea; pitää myönteisenä ehdotusta niin kutsutun elintarviketurvaa koskevan aihealueen ottamista

mukaan ja kehottaa komissiota kehittämään edelleen *de minimis* -lausekkeen muuttamista, jotta kotimainen tuki elintarviketurvalle ja maatalouden monipuolistamiselle sallittaisiin;

8. pitää myönteisenä komission sitoumusta rahoittaa ja toteuttaa hyvin kohdennettua teknistä apua, jolla edistetään kehitysmaiden maaseudun kestävästä kehitystä; pitää ensisijaisen tärkeänä perus- ja jatkokoulutusta sekä maan ja luonnonvarojen käytön helpottamista sitä kipeimmin tarvitsevan väestöosan hyväksi; katsoo, että tällaisen teknisen avun painopisteen tulee olla kunkin maan ja alueen elintarviketurvaa koskevissa toimissa;
9. katsoo, että EU:n tulisi vastustaa jyrkästi Yhdysvaltain äskettäin lisäämiä maataloustukia, joista sovittiin vuoden 2002 maatalouslaissa; korostaa, että Blair House -sopimukseen ja EU:n kasviproteiinivajeeseen liittyen neuvotteluissa on käsiteltävä markkinaosuuksien tämänhetkistä epätasapainoa, ja samalla on otettava huomioon myös viljelykasvien kierron parantaminen EU:ssa; katsoo, että EU:n on puolustettava oikeuttaan määrittää elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvät ennalta varautumisen ehdot sekä kuluttajansuojanormit etenkin geneettisesti muunnettujen organismien ja niistä valmistettujen elintarvike- ja rehutuotteiden lupiin, jäljitettävyyteen ja merkintään liittyen;
10. katsoo, että kuluttajilla ja viljelijöillä on oltava oikeus tietää miten elintarvikkeet ja rehut on tuotettu, ja pitää merkintää tässä suhteessa erityisen tärkeänä; katsoo, että WTO:n säännöt eivät saa rajoittaa kohtuuttomasti vapaaehtoisia tai pakollisia merkintäjärjestelmiä koskevia menettelyjä; panee merkille, että kuluttajat ovat yhä enemmän huolissaan eettisistä seikoista, joita liittyy esimerkiksi tuotantomenetelmiin, eläinten hyvinvoinnin turvaamiseen sekä esimerkiksi tuotannon vaikutuksiin ilmastonmuutokseen ja energiankäyttöön, ja että nämä seikat on otettava huomioon neuvotteluissa;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioille, WTO:lle, WHO:lle sekä YK:n pääsihteerille.